

ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้ประกอบการกับอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูงของ
นักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Relationship Between Entrepreneurship and Habits of Highly Effective People of Faculty of
Veterinary Medicine Students, Chiang Mai University

ปิยฉัตร แก้วเทพย์* และอรพิน สันติธีรากุล**

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการและอุปนิสัยตามแนวคิดเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้มีประสิทธิผลสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 6 ณ ปีการศึกษา 2560 คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด 122 คน โดย แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้วยตนเอง ส่วนที่ 3 แบบประเมินตนเองสำหรับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีอุปนิสัยผู้ที่มีประสิทธิผลสูงของ Stephen R. Covey โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยพบว่าประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 24-25 ปี มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.00-3.49 เคยหารายได้พิเศษระหว่างกำลังศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมของคณะ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่บ่อย เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ไม่เคยเรียนรู้อุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงและคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ ประชากรมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในเกณฑ์มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จสูง และต้องพัฒนาตลอดไป เนื่องจากถือว่าเป็นจุดแข็ง โดยคะแนนเฉลี่ยระดับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในกลุ่มศักยภาพแห่งการวางแผนมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ศักยภาพแห่งความสำเร็จและศักยภาพตามอำนาจ ตามลำดับ จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงกับคุณลักษณะทั่วไป พบว่า นักศึกษาเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยอุปนิสัยแตกต่างกันกับนักศึกษเพศหญิง นักศึกษาที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ยอุปนิสัยในด้านอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังผลงาน ความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ที่แตกต่างกัน ในด้านเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่ามีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ย อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งสำคัญก่อนแตกต่างกัน นักศึกษาที่เคยหารายได้พิเศษระหว่างกำลังศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยของ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งสำคัญก่อน แตกต่างกับ ระดับความบ่อยในการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะ และการเรียนรู้อุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่มีความแตกต่างกันของคะแนนเฉลี่ย การเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ มีคะแนนเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งสำคัญก่อน แตกต่างกับ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันพบว่า คุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ประชากรมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ โดยการตั้งเป้าหมาย กับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับคู่ความสัมพันธ์อื่นๆ ($r = 0.108$)

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการและการเป็นผู้ประกอบการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ABSTRACT

The objective of this independent study was to study the relationship between entrepreneurship and the 7 habits of highly effective people of 122 fifth-year and sixth-year undergraduate students of the academic year 2560 at Faculty of Veterinary, Chiang Mai University. The tool for collecting the data was a questionnaire which was divided into 3 parts, namely 1. the respondents' general information 2. self-administered evaluation of entrepreneurship 3. self-administered evaluation of the 7 habits of highly effective people based on Stephen R. Covey. The statistics used in the analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation analysis. The results of the study showed that most of the population were female, 24-25 years old. Their grade point average were 3.00-3.49. They had earned extra income while studying. They often participated in the activities organized by the faculty and university. They had initiated, been leaders, or participated in students' activities. They had not learned about entrepreneurship nor the 7 habits of highly effective people. The results of the study showed entrepreneur characteristics at the level that showed opportunity for being highly successful, and as this is their strong point, it should be developed further. The entrepreneur characteristic that scored the highest was potential for planning. Other characteristics were potential for success and potential for power, respectively. From the analysis of the 7 habits of highly effective people against the population's general information, it was found that students with different genders did not showed differences in the 7 habits. Students with different ages showed differences in Habit 3: priority, Habit 6: synergizing, and Habit 7: sharpening the saw. Students with different grade point averages showed differences in Habit 3: priority. Students who had earned extra income while studying showed differences in Habit 3: priority. The frequency of their participation in activities organized by the faculty and the experience in learning about the 7 habits of highly effective people showed no differences. Their experience learning about entrepreneurship showed differences in Habit 3: priority. From Pearson's correlation analysis, it was found that the relationship among entrepreneurship, heart saving account, balance in life, and the 7 habits of highly effective people was at the low level. Moreover, the relationship between goal setting and Habit 5: understanding others before being understood was at the highest level when compared to other relationships ($r = 0.108$)

บทนำ

ในปัจจุบันมีผู้นิยมเลี้ยงสัตว์กันมากขึ้นด้วยหลากหลายเหตุผล เช่น เลี้ยงไว้เฝ้าบ้าน เลี้ยงเพื่อเป็นเพื่อน เลี้ยงส่งเสริมระดับบารมี และเลี้ยงเพื่อทำธุรกิจ โดยการเลี้ยงสัตว์ในปัจจุบันได้แตกต่างจากการเลี้ยงสัตว์ในอดีตเป็นอย่างมาก สมัยก่อนมีการเลี้ยงสุนัขไว้เฝ้าบ้าน เลี้ยงแมวไว้จับหนู แต่ปัจจุบันนี้เป็นการเลี้ยงสุนัขและแมวไว้เป็นเพื่อนจึงทำให้สัตว์เลี้ยงมีเพิ่มมากขึ้น และการได้ให้ความสำคัญกับสวัสดิภาพของสัตว์ทั้งในสัตว์เลี้ยง และสัตว์เศรษฐกิจโดยได้มี พ.ร.บ. ป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ฉบับแรกของประเทศไทยที่มีผลบังคับใช้แล้วในวันที่ 27 ธันวาคม 2557 (พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์, 2557) ดังนั้นอาชีพสัตวแพทย์จึงมีความสำคัญและมีบทบาทมากขึ้นบุคลากรทางด้านสัตวแพทย์ปฏิบัติงานในสายอาชีพนี้นอกจากจะประกอบธุรกิจส่วนตัวแล้ว ยังสามารถทำงานสถานประกอบการ

ภาคเอกชน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมผลิตอาหารสัตว์ และผู้ประกอบการด้านปศุสัตว์ล้วนแต่ต้องพึ่งพาสัตวแพทย์ในการดูแล และตรวจรักษาทั้งสิ้น ส่วนผู้ประกอบการด้านปศุสัตว์นั้นเพิ่มขึ้นเพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่ผลิตและส่งออกสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ไปจำหน่ายในต่างประเทศซึ่งจำเป็นจะต้องทำให้สินค้ามีคุณภาพ ความต้องการสัตวแพทย์จึงยังคงมีอยู่และยังคงเพิ่มมากขึ้นจากพฤติกรรมการเลี้ยงสัตว์ที่เปลี่ยนไปและภาคการส่งออกมีแนวโน้มดีขึ้น

นอกจากการเป็นผู้ประกอบการแล้วอีกหนึ่งทักษะที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิตและการทำงานคือ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง The 7 Habits of Highly Effective People อุปนิสัยที่ 1 Be Proactive คือการที่เราต้องเป็นผู้ริเริ่มกำหนดหรือเลือกสิ่งที่เราจะทำเอง อุปนิสัยที่ 2 Begin with the End in Mind คือ การนำผลลัพธ์สุดท้ายที่เราต้องการเป็นตัวตั้งโดยสร้างให้เป็นภาพที่ชัดเจนในใจเรา จากนั้นให้เขียนออกมาให้ชัดเจน ซึ่งหากเราเห็นผลลัพธ์ที่เราต้องการได้ชัดเจนแล้วเราก็จะสามารถแปลมาเป็นวิธีการที่จะทำให้ถึงเป้าหมายนั้นได้ง่ายอุปนิสัยที่ 3 Put First Things First คือการเลือกทำในสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 Think Win / Win คือการแสวงหาผลประโยชน์ร่วมกัน ให้ความร่วมมือกัน ไม่ใช่การแข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน อุปนิสัยที่ 5 Seek First to Understand, Then to Be Understood คือการเข้าใจผู้อื่นก่อนที่จะให้ผู้อื่นมาเข้าใจเราฟังเพื่อให้เข้าใจไม่ใช่ฟังเพื่อจะตอบหรือเพื่อจะพูด อุปนิสัยที่ 6 Synergize คือ การผนึกพลังผสานความต่าง โดยการร่วมมือกันกับคนอื่นอย่างสร้างสรรค์อุปนิสัยที่ 7 Sharpen the Saw คือ การต้องหมั่นพัฒนาตนเองอยู่เสมอ (Covey, 2004)

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดอุปนิสัยผู้มีประสิทธิภาพสูง

แนวคิดจากการศึกษาหลักการเจ็ดอุปนิสัยผู้มีประสิทธิภาพสูงจะเห็นได้ว่าการที่นักศึกษาหรือบุคคลทั่วไปถ้าได้นำหลักการเจ็ดหลักอุปนิสัยผู้มีประสิทธิภาพสูงมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตจะทำให้การดำเนินชีวิตเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนแรกผู้นำไปปฏิบัติจะสามารถพึ่งพาตนเอง โดยในอุปนิสัยที่ 1 ปีโปรแอคทีฟเนื่องจากเราจะไม่รอเพียงแต่โชคชะตา และทำงานเชิงรุก อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ เราจะมีการวางแผนสิ่งที่เราจะทำและมีเป้าหมายในชีวิต และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เราจะทำงานที่สำคัญและจำเป็นก่อน และลงมือทำอย่างสม่ำเสมอ ส่วนที่สองผู้นำไปปฏิบัติจะสามารถพึ่งพากันและกันได้ โดยในอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ-ชนะ ทำให้ทุกฝ่ายสามารถก้าวไปด้วยกันได้โดยไม่ต้องกลัวการเสียเปรียบ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา เหมือนกับสุภาษิตที่ว่าเอาใจเขามาใส่ใจเราโดยถ้าเราทำความเข้าใจผู้อื่นแล้วเราก็จะไม่ทำในสิ่งที่เค้าไม่ชอบและเราก็ไม่ชอบเช่นเดียวกัน อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังผสานความต่าง การที่เราร่วมมือกันทำจะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่แตกต่างกว่า ทำเพียงลำพังคนเดียว ส่วนสุดท้ายคือการพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ โดยในอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ถ้าเรามีความพร้อมและเตรียมตัว แนวคิดเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงสามารถสรุปได้ว่าคุณลักษณะซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต เมื่อนำมาปฏิบัติจนกลายเป็นนิสัยของตนเองแล้วจะนำไปสู่ความสำเร็จและเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยต้องเริ่มต้นจากการปรับมุมมอง เปลี่ยนความคิดของตนเองให้ไปในทิศทางที่ถูกต้องก่อน ปกติแล้วพฤติกรรมของคนเราเกิดจากนิสัยต่าง ๆ ในตัว ซึ่งความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติจนเป็นนิสัยจะกลายเป็นอุปนิสัย เมื่อเป็นอุปนิสัยแล้วก็จะกลายเป็นคุณลักษณะ และกลายเป็นวิถีชีวิตในที่สุด ช่วงแรกอาจจะทำได้ยาก แต่หากได้ทำไปสักพักจะเกิดเป็นความคุ้นเคย และจะต้องมีการพัฒนา ฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะสร้างประสิทธิผลให้กับชีวิต ไม่ว่าจะในชีวิตส่วนตัว และการทำงาน (Covey, 2004)

แนวคิดความเป็นผู้ประกอบการ

จากการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ สามารถสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนและมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีความกล้าเสี่ยงและต้องเป็นการเสี่ยงอย่างฉลาด มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงานและคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ให้แก่ธุรกิจอยู่เสมอ ไม่รอคอยโชคชะตาแต่จะแสวงหาโอกาสและลงมือทำด้วยตนเอง และต้องมีความเป็นผู้นำสูงเพื่อที่จะชี้ชวน ชักชวน โน้มน้าวใจให้ผู้บังคับบัญชาทำงานตามคำสั่งได้ จากการสรุปภาพรวมคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการดังกล่าวจะเห็นว่าคุณลักษณะพวกนี้สามารถปรับใช้ได้กับทุกอาชีพ ไม่ว่าจะประกอบอาชีพใด เมื่อได้นำเอาคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการไปใช้เชื่อว่าจะสามารถประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้ง (Lussier, Corman & Kimball, 2015)

วิธีการดำเนินการศึกษา

1. ขอบเขตการศึกษา

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 5 จำนวน 63 คนและนักศึกษานิพนธ์ปริญญาตรีชั้นปีที่ 6 จำนวน 59 คนทั้งหมด 122 คนปีการศึกษา 2560 คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, สำนักทะเบียน, 2560)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม เป็นบุตรคนที่เท่าไร สถานภาพของบิดา-มารดา อาชีพของบิดา-มารดา รายได้โดยเฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน เคยทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมหรือไม่ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหรือไม่ เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจหรือไม่ และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพหรือไม่

ส่วนที่ 2 แบบวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ เป็นแบบวัดแบบประเมินตนเอง คำถามที่ใช้ประกอบด้วย 55 ข้อความสั้นๆ ให้อ่านแต่ละข้อและตัดสินใจวัดความเป็นตัวเอง ถามความคิดเห็น ความรู้สึกและการกระทำของนักศึกษา เพื่อวัดคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อเป็นการประเมินตนเองว่ามีความสามารถที่จะเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด โดยให้ตอบระดับความสอดคล้องกับความเป็นจริง โดยเป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ตลอดเวลา ปกติ บางครั้ง น้อย ไม่เคย

ส่วนที่ 3 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีอุปนิสัยผู้มีประสิทธิภาพสูงของ (Covey (2010) อ้างถึงในอิทธิชนนัญ เกียรติไชยากร, 2554, 286-291) ประกอบด้วย แบบวัดบัญชีชื่อใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง โดยให้ตอบระดับความสอดคล้องกับความเป็นจริง โดยเป็นข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ค่อนข้างน้อย ค่อนข้างมาก มาก มากที่สุด

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ประชากรที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 122 คน โดยมากเป็นเพศหญิงจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 มีอายุระหว่าง 22 ถึง 26 ปี โดยอายุ 24-25 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 ส่วนมากมีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 3.00 – 3.49 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 โดยมีนักศึกษาที่เคยทำงาน หรือหารายได้

พิเศษมากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมทางคณะ หรือทางมหาวิทยาลัยบ่อยมากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 และเคยมีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษามากที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามตอบไม่เคยเรียนรู้อุปนิสัยตามหลักเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 78.7 และไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

ผลการศึกษาพบว่าประชากรที่ตอบแบบสอบถามมีระดับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในเกณฑ์ดีทั้ง 3 ศักยภาพ มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จสูง และต้องพัฒนาต่อไปเนื่องจากถือว่าเป็นจุดแข็งศักยภาพแห่งความสำเร็จที่ประกอบไปด้วย คุณลักษณะด้านความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงานมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 18.07 รองลงมาคือคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะด้านความมุ่งมั่น ที่มีคะแนนเฉลี่ยคือ 17.93 คุณลักษณะด้านความต้องการใฝ่หาทางด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ เท่ากับ 17.14 ถัดมาคือคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการแสวงหาโอกาสมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.55 และสุดท้ายคือคุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยงมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.51 และศักยภาพแห่งความสำเร็จมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.42

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ผลการศึกษาพบว่าประชากรที่ตอบแบบสอบถามมีระดับค่าเฉลี่ยของภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 บัญชีอ้อมใจ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 อยู่ในระดับมาก ความสมดุลในการดำเนินชีวิตพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 อยู่ในระดับมาก เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แยกแสดงรายอุปนิสัย พบว่าทุกอุปนิสัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.85 รองลงมาคืออุปนิสัยที่ 7 ปล่อยให้คนอื่นได้ลองทำอะไรก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ต่อมาอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งสำคัญก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73

อภิปรายผลการศึกษา

ในศักยภาพแห่งความสำเร็จ ศักยภาพแห่งการวางแผน ศักยภาพแห่งอำนาจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 5 และ ชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ผลการศึกษาพบว่าอยู่ในเกณฑ์ดี นักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มีศักยภาพแห่งการวางแผนสูงที่สุด มีความเด่นในด้านการแสวงหาข้อมูล การวางแผน การติดตาม และการประเมินอย่างมีระบบ และการตั้งเป้าหมาย ที่ส่งเสริมให้ศักยภาพนี้สูง ศักยภาพลำดับถัดมาคือ ศักยภาพแห่งความสำเร็จ มีความเด่นในด้านความมีพันธะต่องาน ความผูกพันความรับผิดชอบในงาน และศักยภาพแห่งความอำนาจ ถึงแม้ว่าจะมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าศักยภาพอื่น ๆ แต่ก็ยังถือเป็นจุดแข็งซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัฐพล เขื่อนคำ (2548) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คะแนนคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ระดับอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการกับระดับอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของนักศึกษาศรีวิชัยศรีคณะสัตวแพทยศาสตร์ชั้นปีที่ 5 และ 6 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการนำเอาแนวคิดเรื่องคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการและแนวคิดเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ที่มีประสิทธิผลสูงนักศึกษาศรีวิชัยศรีคณะสัตวแพทยศาสตร์ชั้นปีที่ 5 และ 6 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมถึงผู้ที่สนใจจะทำการศึกษาเพิ่มเติม ดังนี้

1. ประชากรส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนรู้อุปนิสัยตามหลักการเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ดังนั้นทางคณะสัตวแพทยศาสตร์จึงควรมีการจัดคอร์สระยะสั้นร่วมกับคณะบริหารธุรกิจเพื่อให้ มีการอบรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับเจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เพื่อนักศึกษาจะสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. ประชากรส่วนใหญ่มีความเป็นผู้ประกอบการด้านกลุ่มศักยภาพแห่งอำนาจ การชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่าย ความเชื่อมั่นในตนเอง น้อยที่สุด ดังนั้นเราควรมีกิจกรรมเพิ่มเติมให้นักศึกษาพัฒนาในกลุ่มศักยภาพแห่งอำนาจมากที่สุดโดยโดยกิจกรรมที่แนะนำคือการทำกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานรัฐบาลอย่าง เช่น เทศบาล ตำบลสุเทพ เพื่อชักชวนให้เกิดการจำกัดสุนัขหรือแมวในชุมชน ที่ไม่มีเจ้าของทำการช่วยทำหมันเพื่อลดการแพร่กระจายติดตามผล และให้ความรู้เพิ่มเติมแก่เจ้าหน้าที่ ทำให้สังคมอยู่ร่วมกันกับสัตว์ได้อย่างยั่งยืนลดปัญหาสุนัขจรจัดได้อีกด้วย
3. ประชากรส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ที่มีประสิทธิผลสูงและค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งสำคัญก่อนน้อยที่สุด

ตารางที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลากับความสำคัญของงาน (The Time Matrix)

	เร่งด่วน	ไม่เร่งด่วน
มีความสำคัญ	มีความจำเป็นที่ต้องทำ (Q1)	การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน (Q2)
ไม่มีความสำคัญ	ถูกรบกวน (Q3)	การเสียเวลา (Q4)

อ้างอิงจาก Covey, 1989

จากตารางที่ 1 ผู้ศึกษาได้นำตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลากับความสำคัญของงาน เพื่อแนะนำให้นักศึกษาการปรับปรุงการจัดลำดับความสำคัญในการทำงานของนักศึกษาโดยใช้เครื่องมือ Time Matrix ของ Stephen R. Covey โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังตารางโดยพื้นที่ ส่วนแรก มีความจำเป็นที่ต้องทำ (Q1) จะมีความสำคัญและเร่งด่วน ดังนั้นในชื่อนี้ นักศึกษาจึงควรลงมือทำทันที เช่น อาการเจ็บป่วยหนักที่ต้องรักษา งานที่อาจารย์สั่งและต้องส่งในวันรุ่งขึ้น

ส่วนที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน (Q2) จะเป็นงานที่มีความสำคัญแต่ไม่เร่งด่วน เช่น การวางแผนงานที่จะทำเพื่อส่งอาจารย์ในเดือนหน้าหรือการเตรียมบททวนอ่านหนังสือเพื่อจะสอบในเดือนหน้า หรือ แม้แต่จะเป็นกิจกรรมส่วนตัว เช่น การออกกำลังกายเพื่อความแข็งแรงของร่างกาย เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อไม่ให้เกิดการเร่งรีบเมื่อเวลานั้นมาถึงอีกด้วย

ส่วนที่ 3 ถูกรบกวน (Q3) เป็นงานที่ไม่สำคัญมากแต่เร่งด่วน เช่นการต้องไปส่งเพื่อนไปซื้อของ การต้องไปประชุมแทนเพื่อนที่ไม่มาเรียน ในส่วนนี้เราควรจัดการให้ดีและใช้เวลากับมันให้น้อยที่สุดมิเช่นนั้นอาจทำให้เวลาชีวิตของเราเสียไปโดยไร้ประโยชน์

ส่วนสุดท้าย การเสียเวลา (Q4) เป็นงานที่ไม่สำคัญมากและไม่เร่งด่วน เช่น การเล่นเกมออนไลน์เรื่อยเปื่อย เล่นเกมที่ไร้ประโยชน์ เราควรนำเวลามาทำสิ่งที่เกิดประโยชน์ ในชีวิต เพื่อจะได้ไม่ต้องไปรีบในส่วนที่แรก หรือ ส่วนที่ 2 จนทำให้เกิด

ความกังวล โดยการใส่กิจกรรมตามช่องต่าง ๆ เพื่อแยกแยะและติดตามผลการทำงาน ให้มีการวัดว่าส่วนไหนที่เราให้เวลาเยอะ และไม่มีคุณภาพจะช่วยกันทำในกลุ่มนักศึกษา และให้เพื่อนช่วยติดตามผล เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองให้กับนักศึกษาต่อไป

4. คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ที่มีประสิทธิผลสูงในระดับต่ำ โดยแต่ความสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ไปในทางบวก แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน คุณลักษณะการตั้งเป้าหมาย และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยสหสัมพันธ์ 0.108 รองลงมาคือคุณลักษณะความต้องการใฝ่หาคุณภาพและอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง โดยมีค่าเฉลี่ยสหสัมพันธ์ 0.094 สามารถพัฒนาควบคู่กันไปสู่ระดับที่สูงขึ้นได้โดยการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงทั้งนี้ในคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นั้นได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ จากสโมสรนักศึกษา คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อให้เกิดความสามัคคีในคณะอยู่แล้ว โดยกิจกรรมที่จัดขึ้นมีดังนี้โดยทางผู้ศึกษาได้นำ คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และเจตอุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูงมา สอดคล้องกับกิจกรรมอาบน้ำอุ่นทำให้นักศึกษามี อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง และยังมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้านศักยภาพแห่งอำนาจและศักยภาพแห่งการวางแผน กิจกรรมค่ายอยากเป็นหมอสัตว์ ทำให้นักศึกษามี อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ - ชนะ อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง และคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการศักยภาพแห่งอำนาจในหัวข้อย่อยที่กล่าวว่าการชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่าย และ ความเชื่อมั่นในตนเอง กิจกรรมค่ายทำโปงอาหารข้างทำให้นักศึกษามี อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้านศักยภาพแห่งการวางแผนในหัวข้อย่อยที่กล่าวว่าการตั้งเป้าหมาย การประเมินอย่างมีระบบ และ การแสวงหาข้อมูล และกิจกรรมสัตวแพทย์ มข. มีนิมิตราธอน ทำให้มี อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ - ชนะ อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างและคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ศักยภาพแห่งอำนาจในหัวข้อย่อยที่กล่าวว่าการชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่าย และ ความเชื่อมั่นในตนเอง โดยกิจกรรมที่จัดขึ้นได้มีการร่วมกลุ่มนักศึกษาเข้าไว้ด้วยกันโดยผู้ศึกษาคาดว่าควรมีการสอดแทรกคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านศักยภาพแห่งความสำเร็จ ศักยภาพแห่งการวางแผน และศักยภาพแห่งอำนาจเข้าไปในแต่ละกิจกรรมอีกด้วย

ผู้ศึกษาเสนอกิจกรรมให้นักศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ไปในทางบวก โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน คุณลักษณะการตั้งเป้าหมาย และอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และคุณลักษณะความต้องการใฝ่หาคุณภาพและอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างดังตารางต่อไปนี้

กิจกรรมเสริมที่ผู้ศึกษาได้เสนอแนะ โดยนำหลักการคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการและหลักการอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมาปรับใช้

กิจกรรมเสริม	เจตอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	คุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
กิจกรรมสร้างความเป็นหนึ่งและศูนย์กลางของการรักษาสัตว์ในภาคเหนือ	อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง	คุณลักษณะความต้องการใฝ่หาคุณภาพและประสิทธิภาพ	ความร่วมมือของนักศึกษาและอาจารย์ทำให้เกิดความร่วมมือกันเพื่อไปถึงกิจกรรมที่ตั้งไว้ให้นักศึกษาได้ทำการรักษาจริง

กิจกรรมช่วยเหลือสังคม ออกค่ายอาสาเพื่อไป ศึกษาดูการปศุสัตว์ในถิ่น ทุรกันดาร และให้ความรู้ ในการเลี้ยงสัตว์ ทั้งสุกร วัว และควาย	อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	คุณลักษณะการ ตั้งเป้าหมาย	ได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่และการ เลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภค ในอีกหนึ่ง มุมมอง ได้ความรู้ภูมิปัญญา ชาวบ้านกลับมาเพื่อพัฒนาตนเอง และสังคม
--	---	------------------------------	---

บรรณานุกรม

- คณะสัตวแพทยศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2560). *คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. สืบค้นจาก
<http://www.vet.cmu.ac.th/web/index.php>
- อัญชลีพล เชื้อนคำ. (2548). *ศึกษาเรื่องคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. (การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและ
องค์การ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- Covey, S. R. (1989). *The 7 Habits of Highly Effective People*. NY: Simon & Schuster.